

CENTRE CATALA

BUTLLETI MENSUAL D'INFORMACIO PER ALS SOCIS

ANY III MARC-ABRIL 1954 CARACAS: PINTO A GOBERNADOR, 143-A. — Telèfon 94.320. No. 23-24

ROSES I ANIVERSARIS

Abril és el mes de les roses de seda viva i dels aniversaris de joia intensa, veritables flors també de la nostra vida social.

XXIII aniversari del 14 d'abril. IX aniversari de la fundació del Centre Català de Caracas. Segon aniversari d'aquest Butlletí que teniu a les mans. Primer aniversari del darrer canvi d'estatge social i del nou domicili que avui ocupem. En aquest mes d'abril s'ha reorganitzat la nostra Secció "Joventut Catalana". I si per tot això no fos prou: mes de les caramelles, de la festivitat de Sant Jordi, i de la commemoració de la independència del país que tan generosament ens acull. El millor de la nostra vida patriòtica, doncs, es compta per abril i els seus aniversaris ens emplen de olor de roses.

El perfum de les roses no embriaga, ha dit meravellosament A. Rovira i Virgili en el seu **Teatre de la Natura**: "Es una fragància pregona que us entra a dins de tot de l'ànima i hi suscita un esbart de recordances vagues i de pressentiments indefinits. La rosa és flor de somni. Oloreu, amics, una bella rosa, i si ensems concentreu la vostra atenció, l'eflivi us durà com un record enyoradís de vides anteriors i com una anticipació de vides futures."

¿Non veieu com aquest elogi de la rosa també pot ésser una referència a l'aniversari del 14 d'abril? La seva commemoració suscita igualment recordances i pressentiments. Flor de somni també, el 14 d'abril ens porta un record enyoradís de vides anteriors i ens dona com una anticipació de vides futures. I no sabríem trobar-li pas una millor lloança.

Seguim la descripció de la rosa: "Flor sana i flor galana, no té el perill de la perversió ni el de la traïció. El seu misteri és ple de llum. Es el misteri de l'amor, del bon amor que dona sentit a la vida. Flor del bé, és tan formosa com les més temptadores flors del mal, i no té llurs metzines terribles."

Tampoc no podríem escollir millors paraules per a fer ofrena al nostre Centre Català en aquesta avinentesa. ¿No veieu com el nostre Centre és—o almenys tots hauríem de procurar que així fos—un misteri de l'amor a la pàtria y del que dona sentit a la vida? Hem d'evitar que mai no tingui perversió ni traïció, i que la nostra entitat—flor sana, flor galana, flor del bé—tan temptadora com altres agrupacions, sigui preservada de llurs metzines terribles.

"Fora del roser, collides, les roses no volen poms ni pomells ni pitxers. Volen lluir amb vida nova en el pit de les dones joves, en el pit dels galans. Dames que ja teniu edat, cavallers que ja heu fet anys: no us posseïu roses al damunt, que la rosa és flor de joventut, i dona glòria en el pit dels jovençants."

Res més adient que hagi esdevingut en aquest mes de les roses una reorganització seriosa, àmplia i a fons, de la nostra "Joventut Catalana", que bona falta li fa encomenar-se a les roses i aprendre de llurs virtuts patriòtiques i de llur cordialitat senyorial.

"Les roses són belles abans de l'esclat, en l'esclat i després de l'esclat. Són belles en poncella, en ple desplegament de les fulles i en esfullar-se. Les més nobles varietats són, en la mort, tan pures com en la vida. S'esvaeixen i no es podreixen. No s'assequen tristament; no deixen el cadàver marcit o ert en la branca, com el cos d'un penjat."

Així veiem, nosaltres, la pàtria. La festa nacional catalana és una diada de roses en el Palau de la Generalitat. Com les roses pròcers, Catalunya és bella abans de l'esclat, en l'esclat i després de l'esclat. És bella en la seva naixença i renaixença, en la seva magnificència i plenitud, en la seva decadència i malestrugança, en la seva sort i dissort. Fins en la seva caiguda, fulla a fulla, Catalunya és tan pura i digna com en la seva vida plena. No es corsejarà ni es podrà el seu cos. A voltes pot anar-se esvaint, en un llarg desmai, però sempre ens deixa la seva fragància. Aroma que és bàlsam i incentiu a la vegada: penyora de noves primaveres, esperança de noves poncelles, promesa de nova vida de senyoria espiritual, seguretat d'una felicitat sentida entre somnis i per la qual és tan dolç lluitar!

Vam celebrar el Primer aniversari d'aquest Butlletí amb cert astorament per part nostra, ja que veus conspicues li havien augurat una vida curta com una cua de conill. Aquest Segon aniversari ens atrapa sense ensurts ni sobresalts. Tots ens hem habituat ja al fet que el Centre Català de Caracas tingui un Butlletí mensual, i fins que assolixi certa dignitat i correcció, tant en el seu contingut com en la seva presentació. Es aquest costum senzill, de rebre'l i d'esperar-lo sense sorpreses ni temors, que volem consignar en aquest dia assenyalat.

Si la nota distintiva del Primer aniversari fou la sorpresa, la d'aquest Segon aniversari és la normalitat. Creiem, doncs, que hem fet camí. I l'elogi que més li pot escaure és que alguns l'hagin trobat a faltar en el retard que ha sofert aquest número, degut al canvi i traspàs de funcions de la nova Juna Directiva del Centre.

Si en la forma i orientació ens donem per bastant satisfets, considerem que en aquest dos anys passats ha estat massa escàs el nombre dels qui han col·laborat directament en el nostre Butlletí. Per això, en aquest aniversari i en el moment que se'n fa càrrec el Patronat de Cultura "Terra Ferma", volem fer una crida perquè, en el successiu, el nostre Butlletí arribi a veure's honorat amb les signatures dels nombrosos i prestigiosos catalans, homes de lletres, pedagogs, artistes, científics, que ens acompanyen en la creença que és un deure de tot bon català ésser soci del nostre Centre i donar-li vida i llument. I, per començar, publiquem avui els treballs dels catalans residenciats a Caracas que foren premiats en els darrers Jocs Florals de la Llengua Catalana.

ACTES AMB MOTIU DEL 14 D'ABRIL I DIADA DE SANT JORDI

El dia 23 d'abril, van tenir lloc, al nostre local social, actes de gran relleu per tal de celebrar diànament, no sols la diada de Sant Jordi, patró de Catalunya, sinó també el 14 d'abril, en doble commemoració de la República del 1931 i de la fundació del Centre Català de Caracas.

A les vuit del vespre s'inaugurà una Exposició i venda de llibres catalans a la sala de la Biblioteca, organitzada pel Patronat de Cultura "Terra Ferma".

A dos quarts de nou, el Dr. Antoni Moles i Caubet donà una interessant i ben documentada Conferència sobre el 14 d'abril del 1931 i l'Estatut de Catalunya, en el qual el Dr. Moles va tenir intervenció directa per formar part de la Comissió jurídica que, a Núria, va redactar l'Estatut que fou refrendat pel poble català.

Els actes es vegeren enaltits amb la presència del President basc: José Antonio Aguirre—que es trobava aquest dies a Caracas—junt amb la Delegació d'Euzkadi i Directius del Centre Basc.

Acabada la conferència del Dr. Moles, hi hagué un Sopar de germanor amb més de cinquanta començals. Al final, pronunciaren emotius parlaments: el President del Centre Català, el President Aguirre, i En Carles Pi i Sunyer.

El Dr. Antoni Moles en el moment de donar la seva interessant Conferència. En la primera fila dels assistents, el President basc J. A. Aguirre, entre els Drs. August i Carles Pi i Sunyer.